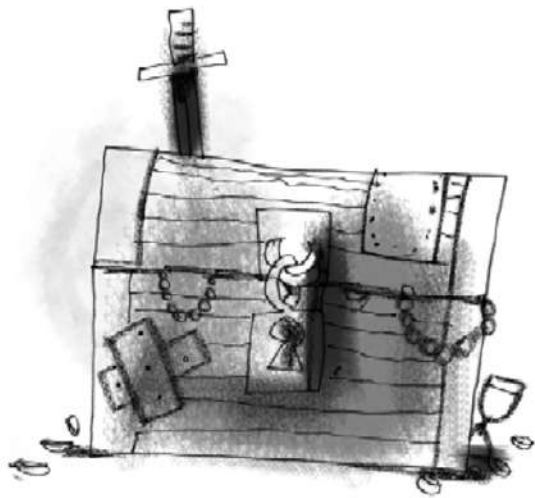

het
LOGBOEK van mij
van **Billy**
Donderbus kruit

12 mei

Papa zei vandaag dat je als kapitein nog veel meer moet kunnen dan schreeuwen, vechten, de boel kort en klein slaan, en rum drinken. Dat zijn natuurlijk wel de belangrijkste dingen, maar het is nog lang niet alles. Hij zei dat alle kapiteins een soort dagboek moeten bijhouden, ook piratenkapiteins. Daarin schrijven ze alles op wat er op het schip gebeurt, met de bemanning en zo. Wie er die dag allemaal dood zijn gegaan en waaraan, bijvoorbeeld. Een logboek, heet dat. Best handig, want piraten drinken vaak zo veel dat ze elke ochtend vergeten zijn wat er de vorige dag is gebeurd.

Dus vanaf vandaag houd ik dit logboek bij, om een goede nog betere piraat te worden. Het is saai om te doen, maar volgens papa hoort het

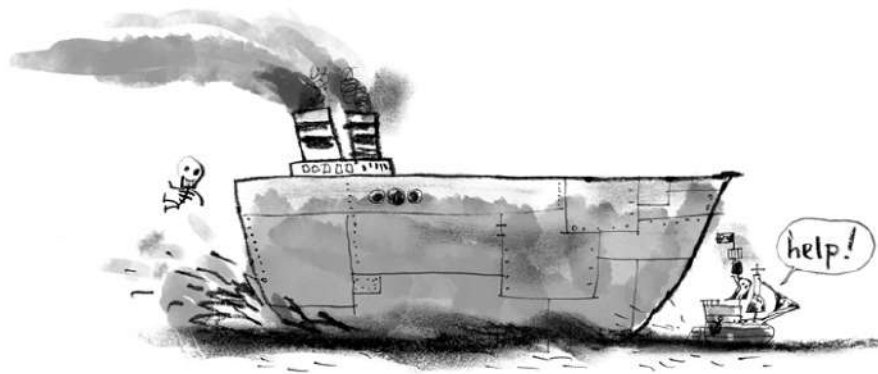
erbij. Het piratenleven is niet alleen maar drinken en feestvieren. Al scheelt het niet veel, zegt hij.

13 mei

Ik ga me even voorstellen. Want als dit logboek over 100 miljoen jaar gevonden wordt door schatzoekers of landrotten, gaan die er anders weer eens niks van snappen, zoals gewoonlijk.

Ik heet Billy Donderbus en ik weet niet precies hoe oud ik ben. Papa en mama zeggen dat ze zich niet helemaal herinneren wanneer ik ben geboren. Ze hadden het in die tijd nogal druk met schepen beroven, ontsnappen aan soldaten en vechten met andere piraten, zeggen ze. En dan hadden ze zeker ook geen tijd om hun eigen logboek bij te houden? Zodat ze terug konden lezen wanneer ik geboren ben? Je zou denken dat je het belangrijk vindt als je kind geboren wordt. Tss. Ik vroeg vandaag aan papa of hij zich echt niets kon herinneren van die dag, dat het belangrijk was voor mijn logboek. Hij dacht heel lang na en zei toen: 'Ik weet nog dat ik wat ging drinken in een havenkroeg, en toen ik een week later weer naar buiten wankelde, was jij er opeens.'

Wij zijn echte piraten, maar een paar jaar geleden zijn we aan land gaan wonen. Daar was ik het echt niet mee eens. Mama zei dat het leven op zee te gevaarlijk was geworden. Schepen zijn tegenwoordig heel groot en helemaal van ijzer gemaakt, met kanonnen die raketten naar de andere kant van de wereld kunnen schieten en zo. Met ons houten piratenschip konden we daar niet goed meer tegenop. Sterker nog, af en toe voeren ze gewoon over ons heen zonder het te merken! Om je dood te schamen.

Ook werden we steeds maar achternagezeten door piratenjagers en door onze oude vijand Knokige Krelis. Elke dag ontploffingen en zwaardgevechten en bloedbaden en zo. Papa vond het heerlijk, maar mama vond dat 'geen omgeving om een kind in groot te brengen' zoals ze het altijd zegt. En dus was het nog mijn schuld ook dat we aan land gingen wonen! Belachelijk!

Nu wonen we in ons zelfgebouwde piratenhuis in het supersaai dorpje Zandwijk, in de nog supersaaiere Geraniumstraat, vlak bij de zee. Want piraten moeten op zijn minst altijd de zee kunnen zien en

ruiken. Anders krijgen we jeuk en worden we onrustig en razend en gaan we schuimbekken en zo. De Geraniumstraat is heel netjes en alle huizen lijken op elkaar, behalve het onze, omdat we het zelf gebouwd hebben. Als je die saaie huizen ziet, krijg je echt heel veel zin om er eens lekker op te schieten met een kanon, maar dat mag niet. Ze hebben aan land allemaal flauwe regeltjes.

Het enige wat hier nog een beetje leuk is, is mijn beste vriend Michiel. Dat is een landrot die in het huis naast ons woont, met zijn saaie ouders. Ik ben Michiel aan het trainen om een echte piraat te worden. Maar dat is een zware klus. Michiel kan er nog niet veel van. Hij is een slappe landrot, maar daar kan hij ook niks aan doen. Het komt door zijn ouders, denk ik. Die zien er ook nogal slap uit. Niet één tattoo of litteken! Ik leer Michiel alles over het piratenleven en hij kijkt natuurlijk heel erg naar mij op. Als ik later groot ben, wil ik terug naar zee om weer als een echte piraat te leven en dan neem ik Michiel mee. Dat weet hij nog niet, maar tegen die tijd merkt hij het vanzelf.

(Opmerking voor mezelf: zorg dat Michiel dit logboek niet leest!)

Nu zal ik de rest voorstellen:

PAPA

Papa heet eigenlijk kapitein Hector Hieronymus Donderbus. Afgekort is dat dus H.H. Donderbus, wat klinkt als 'Haha Donderbus'. Toen hij klein was, werd hij daarmee gepest door de andere kleuters, maar hij zegt dat ze niet meer zo hard lachten nadat hij ze met de scherpe kant van zijn zwaard had laten kennismaken. Papa is een echte kapitein, ook al heeft hij geen bemanning meer. Het grootste deel van zijn bemanning is overhoop geknald door de kanonnen van vijanden, en de rest is ervandoor gegaan toen ze hoorden dat papa en mama aan

land wilden gaan wonen. Dat snap ik wel. Af en toe denk ik er ook over om ervandoor te gaan.

Maar goed: over papa. Hij kan heel goed schreeuwen. Daarom is hij ook kapitein geworden. Hij heeft wel driehonderd tatoeages, overal op zijn lijf. Zelfs op zijn billen en zijn kleine tenen, maar niet op zijn gezicht. Hoewel hij pas nog mopperde dat hij wat rimpels begint te krijgen, en dat hij misschien een jongere versie van zijn gezicht over zijn eigen gezicht heen wil laten tatoeëren, zodat hij er altijd jong uit blijft zien. Hij is superstoer. Hij moppert vaak over het leven aan land, maar toch blijft hij er wonen. Want hij is dan wel kapitein, maar toch niet de baas in huis.

MAMA

Mama heet Betsie Donderbus. Zij is nog veel stoerder dan papa, want telkens als ze zegt dat hij iets moet doen, doet hij het meteen. Mama kookt elke dag, maar ze zegt vaak dat papa ook maar eens moet leren koken omdat we nu aan land leven en 'met de tijd mee moeten gaan'. Papa vindt dit onzin, maar dat zegt hij alleen als mama niet in de buurt is. Mama doet vaak haar best om zich aan de landrotten aan te passen, wat ik eigenlijk een beetje verraad vind. Piraten zijn natuurlijk

veel beter dan landrotten. Zij zouden zich aan óns aan moeten passen!

OPA

Opa is onze opa. Dat denk ik tenminste. Het is allemaal een beetje onduidelijk. Hij is in elk geval niet de vader van papa of mama. Maar hij heeft wel dezelfde achternaam en papa zegt dat opa zich 'al zo lang ik me kan herinneren overal tegenaan bemoeit en om ons heen hangt als een zatte vogelverschrikker'.

Zijn voornaam is echt Opa. Dat moet vooral raar zijn geweest toen hij nog een kind was, wanneer dat ook geweest mag zijn.

Hij is de gevaarlijkste en oudste piraat van de hele wereld. Hij heeft een houten been, een ijzeren haakhand en lange vette haren. Zijn lijf zit vol littekens en hij ziet er écht niet uit. Hij heeft zich al minstens 50

jaar niet gewassen, maar gelukkig valt hij af en toe in het water, dat helpt een beetje. Vorige zomer was hij eens een paar maanden niet in het water gevallen en toen kwam iemand uit de straat bij ons klagen over de stank. En die persoon woonde zes huizen verderop, kun je nagaan. Papa heeft opa toen met rum overgoten, hem in brand gestoken, en meteen daarna in de gracht gesmeten. Toen ging het wel weer.

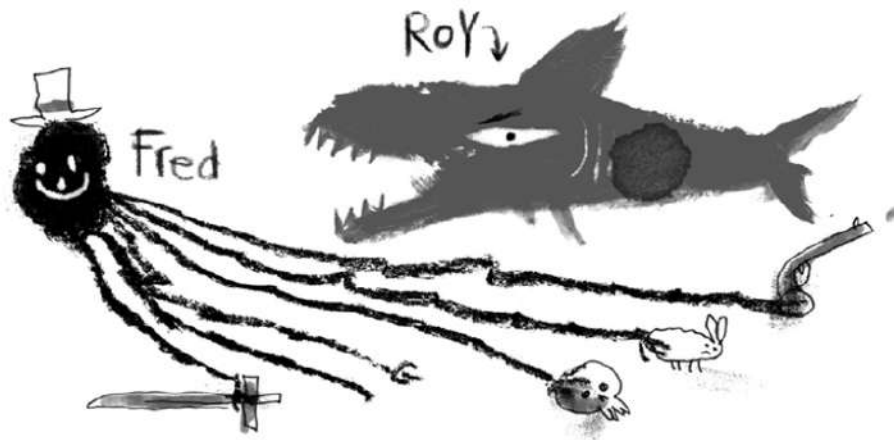
We weten ook niet zeker of opa eigenlijk wel een mens is. Hij kan allemaal dingen die andere mensen niet kunnen, zelfs piraten niet. Hij kan wekenlang zijn adem inhouden en zelfs zijn hartslag. Je wil niet weten hoe vaak we dachten dat hij dood was en we hem begraven hebben, waarna hij de volgende dag gewoon weer voor de deur stond. Ook is hij al honderd keer ontploft en vergiftigd en neergestoken en opgegeten door zeemonsters en weet ik wat allemaal, maar hij blijft maar leven en 'van ons profiteren en onze hele rumkelder leegzuipen', zoals papa altijd zegt. Het enige wat opa de hele dag doet is héél veel rum drinken en tussendoor schelden, vloeken en schreeuwen. Hij gaat door het lint als hij agenten ziet, wat best lastig is omdat de politie elke week wel een keer langs ons huis komt rijden. Ik weet ook niet waarom.

FRED

Fred is onze inktvis. Hij woont in een aquarium in de huiskamer, maar af en toe ontsnapt hij om op kattenjacht te gaan. Fred is dol op katten. We merken het altijd als hij ontsnapt is omdat dan kort daarna de hele straat volhangt met van die vermiste-kat-briefjes.

ROY

Roy is onze waakhaai. Hij woont in de gracht die om ons huis loopt. Zijn lievelingseten is biefstuk en postbodes. Om een of andere reden probeert hij opa ook vaak op te eten, al kan ik me niet indenken dat die nou echt lekker smaakt. Misschien wil Roy graag op botten knagen, net als een hond.

14 mei

Vandaag is er niks gebeurd.

15 mei

Alweer niks gebeurd.

16 mei

Niks. Dit kan zo niet langer. Wat moeten andere piraten wel niet denken als ze ooit mijn logboek lezen?

17 mei

Vandaag kwamen er gluiperige cowboys en stiekeme soldaten en achterbakse ninja's naar ons huis. Het waren er wel 300. Ze wilden ons in stukken hakken, maar dan kenden ze mij nog niet. Papa en mama en opa plasten in hun broek van angst en kropen bibberend weg achter de bank, maar ik hakte al onze vijanden in hele kleine stukjes met mijn enorme piratenzwaard, dat ik van Zwartbaard zelf heb gekregen. Van die stukjes maakte ik een lekkere stoofpot die ik aan Roy voerde, die er heel blij mee was en uit dankbaarheid een portret van mij op zijn rugvin liet tatoeëren.

Oké, dat laatste stukje heb ik een beetje verzonnen om het logboek wat spannender te maken. Piraten moeten namelijk ook goed zijn in sterke verhalen vertellen. Maar een stukje van het verhaal was wel

waar. Ik heb vandaag een soldaat op straat gezien en opa zat achter de bank. Waarom weet ik niet. Hij begon te grommen toen ik te dichtbij kwam.

18 mei

Michiel en ik probeerden vandaag te raden wat opa dan wél is als hij geen mens kan zijn. Michiel dacht een soort zombie, of misschien een buitenaards wezen. Ik denk een soort hond. Hij rent achter auto's aan en soms bijt hij op botten. Maar dan wel een zeehond, natuurlijk.

Vanmiddag kwam meneer Daandels weer klagen. Meneer Daandels woont naast ons aan de andere kant, niet de kant van Michiel. Hij komt een paar keer per week langs om te zeuren over van alles en nog wat. We denken dat het een soort hobby van hem is. Hij komt nooit binnen, maar blijft altijd vóór de ophaalbrug op de stoep staan en roept dan alles wat hij te melden heeft, zelfs als de voordeur dicht is. Ik denk dat hij bang is van Roy. Gelijk heeft hij, want Roy zou hem dolgraag opeten. Mama zegt dat meneer Daandels best meevalt, maar dat zijn vrouw hem altijd stuurt om bij ons te komen klagen. Ze

is een soort kapitein. Papa moest daar om lachen en zei dat meneer Daandels wel een heel erge slapjanus was als hij zich door zijn vrouw liet commanderen, maar mama keek hem heel boos aan en toen ging papa met een rooie kop naar de keuken om de afwas te doen.

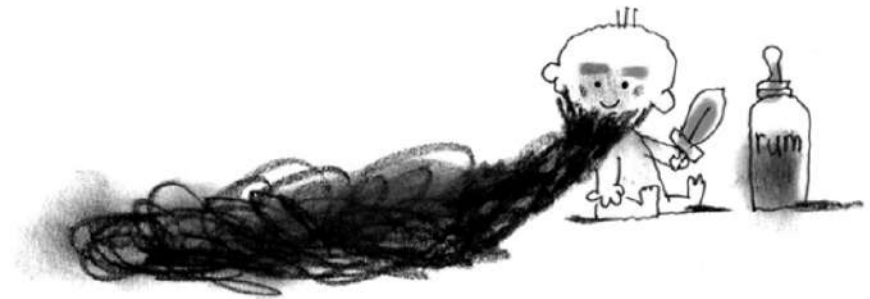
Opa brulde dat hij het hoofd van meneer Daandels eraf ging hakken. Meneer Daandels begon toen te jammeren als een zatte zeehond en rende terug naar huis. Papa lachte hem uit en zei dat meneer Daandels niet zo moest janken. Opa zegt dat soort dingen wel vaker, maar meestal doet hij het niet echt.

Toch ga ik opa in de gaten houden, want zo iets zie je ook niet elke dag. Het hoofd van Zwartbaard is er ook afgehakt, door soldaten, maar ik denk dat het bij hem een stuk moeilijker ging. Zwartbaard was niet zo'n slapjanus als meneer Daandels. Dat dunne nekje moet echt zo doormidden zijn. Volgens mij zou het nog wel lukken met een zakmesje.

Zwartbaard is mijn grote held. Hij leefde heel lang geleden en was de stoerste piraat aller tijden. Zwartbaard dronk rum met buskruit erin. Andere piraten zouden daar dood van gaan, maar Zwartbaard zei dat het zo lekker kriebelde in zijn buik. Hij stak brandende lonten onder zijn hoed, want dat was stoer. En hij sloot zich een keer op in het ruim van zijn schip met al zijn mannen en stak toen een brand aan, zodat het hele ruim vol rook hing. Hij zei dat iedereen die niet tegen de rook kon een laffe dekzwabber was, en dat degene die het langst bleef zitten het stoerst was. Zwartbaard won natuurlijk.

Als ik later groot ben, wil ik net zo worden als hij. Daarom kijk ik heel vaak in de spiegel om te zien of mijn baard al begint te groeien, maar er is nog steeds niks te zien. Ik maak me er af en toe zorgen om, maar Michiel zegt dat je pas een baard krijgt als je 17 bent of zo. Ja, misschien geldt dat voor landrotten, maar piraten zijn heel anders. Mijn neef Harald had al een flinke baard toen hij geboren werd.

Intussen gebeurt er hier nog steeds niet zo veel. Daarom ga ik proberen een verhaal te schrijven.

KAPITEIN BILLY DE STOERE PIRAAT

Er was eens een stoere piraat. Die heette kapitein Billy. Op een dag ging hij naar de winkel om een nieuwe piratenhoed te kopen stelen. Onderweg kwam hij een zeemonster tegen, want hij was nog op zee, nog niet op land, hè. Het zeemonster spuugde bloed en vuur op het piratenschip, maar kapitein Billy zei: 'Hé, jongen, doe dat eens niet, het dek is net gedweild', en hij pakte zijn grote zwaard, dat veel scherper en groter was dan het zwaard van andere piraten en niemand kon het optillen, alleen kapitein Billy, dat komt omdat hij zo stoer was. Kapitein Billy sloeg met zijn zwaard het zeemonster helemaal in elkaar en toen ging hij verder varen. Daarna kwam hij ook nog een zeemeermin tegen, maar die sloeg hij ook in elkaar met zijn mega-zwaard. En hij had hele grote spieren en een nog grotere baard dan Zwartbaard. Iedereen vond hem te gek en alle landrotten waren bang van hem.

EINDE